

EIROPAS PARLAMENTS

2004

2009

Sesijas dokuments

A6-0008/2009

22.1.2009

ZIŅOJUMS

par pieprasījumu atcelt deputāta *Miloslav Ransdorf* imunitāti
(2008/2176(IMM))

Juridiskā komiteja

Referents: *Aloyzas Sakalas*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA LĒMUMA PRIEKŠLIKUMS.....	3
PASKAIDROJUMS	4
PIELIKUMS: Čehijas Konstitūcijas 27. panta 4. punkts.....	7
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	8

EIROPAS PARLAMENTA LĒMUMA PRIEKŠLIKUMS

par pieprasījumu atcelt deputāta *Miloslav Ransdorf* imunitāti (2008/2176(IMM))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Čehijas Republikas kompetento iestāžu 2008. gada 16. jūnija pieprasījumu atcelt deputāta *Miloslav Ransdorf* imunitāti, par ko 2008. gada 9. jūlijā paziņoja plenārsēdē;
  - pēc deputāta *Miloslav Ransdorf* uzklausišanas saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā 10. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās, kā arī 6. panta 2. punktu 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās,
  - ņemot vērā Eiropas Kopienu Tiesas 1964. gada 12. maija un 1986. gada 10. jūlija spriedumus¹,
  - ņemot vērā Čehijas Republikas Konstitūcijas 27. panta 4. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 6. panta 2. punktu un 7. pantu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0008/2009),
- A. tā kā *Miloslav Ransdorf* ir Eiropas Parlamenta deputāts, kurš ievēlēts sestajās tiešajās vēlēšanās, kuras notika no 2004. gada 10. jūnija līdz 13. jūnijam, un tā kā Parlaments apstiprinājis viņa pilnvaras 2004. gada 14. decembrī²;
- B. tā kā saskaņā ar 10. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās Eiropas Parlamenta sesiju laikā tā deputātiem savas valsts teritorijā ir imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem; tā kā nevar atsaukties uz imunitāti, ja deputāts tiek aizturēts kriminālnodarījuma izdarīšanas laikā; un tā kā tas neliedz Eiropas Parlamentam izmantot tiesības kādam no tā deputātiem atņemt imunitāti;
- C. tā kā saskaņā ar Čehijas Republikas Konstitūcijas 27. panta 4. punktu nevar uzsākt kriminālvajāšanu pret parlamenta deputātu vai senatoru, ja nav saņemta tās palātas piekrišana, kuras loceklis viņš vai viņa ir, savukārt, ja attiecīgā palāta atsakās dot piekrišanu, kriminālvajāšana nav pieļaujama uz visiem laikiem,
1. nolemj atcelt deputāta *Miloslav Ransdorf* imunitāti;
  2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu Čehijas Republikas attiecīgajām iestādēm.

¹ Lieta 101/63, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, *Recueil*, 195. lpp., kā arī lieta 149/85, *Wybot/Faure* un citi, *Recueil*, 2391. lpp.

² Eiropas Parlamenta Lēmums 2004/2140(REG) par pilnvaru pārbaudi (OV 226 E, 15.9.2005., 51. lpp.).

PASKAIDROJUMS

I. PRIEKŠVĒSTURE

1. Parlamenta priekšsēdētājs 2008. gada 9. jūlijā saskaņā ar Reglamenta 6. panta 2. punktu nosūtīja Juridiskās komitejas priekšsēdētājam Čehijas Republikas Policijas komisāra *J. Přeada* (Prāgas pilsētas policija, Kriminālpolicija un izmeklēšanas dienests, Ceļu satiksmes negadījumu izmeklēšanas nodaļa) vēstuli ar pieprasījumu atcelt deputāta *Miroslav Ransdorf* parlamentāro imunitāti, lai uzsāktu kriminālvajāšanu.

2. Saskaņā ar Čehijas iestāžu sniegto informāciju, 2007. gada 8. jūnijā *M. Ransdorf* vadījis privātu automašīnu Prāgā 6, uz iezīmētas gājēju pārejas uzbraucot virsū un savainojot gājēju, un nodarot viņai miesas bojājumus. Ar šīm darbībām *M. Ransdorf* ir pārkāpis 5. panta 1. panta h) apakšpunktu Likumā Nr. 361/2000 (sarunvalodā — ceļu satiksmes noteikumos). Šajā gadījumā ir pamatotas aizdomas, ka kriminālsodāmas darbības — miesas bojājumu nodarīšana — ir izdarītas saskaņā ar 223. pantu Likumā Nr. 140/1961 (sarunvalodā — Kriminālkodeksā), kurā noteikts: „*Persona, kas aiz neuzmanības nodarījusi miesas bojājumus citai personai, pārkāpjot būtiskus pienākumus, kas saistīti ar tās nodarbinātību, profesiju, posteni vai amatu, vai pienākumus, kas paredzēti likumā, tiek sodīta ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar aizliegumu veikt (attiecīgās) darbības.*” Par kriminālnodarījuma izdarītāju saskaņā ar kriminālkodeksu (9. pants) uzskatāma ikviena persona, kas nodarījumu izdarījusi pati. Šajā gadījumā nevar piemērot Kriminālkodeksa 65. pantu, saskaņā ar kuru noziedzīgs nodarījums zaudē savu bīstamību sabiedrībai un kura teksts ir šāds: „*Nav nepieciešams noteikt sodu par kriminālnodarījumu, kurš bijis bīstams sabiedrībai tā izdarīšanas brīdī, bet mainoties situācijai vai nodarījuma izdarītājam, nodarījums vairs nav uzskatāms par bīstamu sabiedrībai.*” Saskaņā ar Kriminālkodeksa 67. panta 1. punkta d) apakšpunktu noilgums ir trīs gadi.

II. TIESĪBU AKTI UN VISPĀRĪGI APSVĒRUMI PAR EIROPAS PARLAMENTA DEPUTĀTU IMUNITĀTI

1. 1965. gada 8. aprīļa Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 9. un 10. pantā teikts:

9. pants.

Eiropas Parlamenta dalībniekus nedrīkst nopratināt, aizturēt un nevar uzsākt tiesvedību pret viņiem saistībā ar viedokli, ko viņi ir pauduši, vai balsojumu, ko tie veikuši, pildot pienākumus.

10. pants.

Eiropas Parlamenta sesijās tā locekļiem ir:

- a. *savā valstī — imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem;*
- b. *visās citās dalībvalstīs – imunitāte attiecībā uz aizturēšanu un tiesvedību.*

Imunitāte tāpat attiecas uz Eiropas Parlamenta locekļiem, kamēr viņi dodas uz Eiropas Parlamenta sanāksmes vietu un prom no tās.

Uz imunitāti nevar pretendēt, ja konstatē, ka Parlamenta loceklis izdara likumpārkāpumu, un tā neliedz Eiropas Parlamentam īstenot tiesības atņemt imunitāti kādam no tā locekļiem.

2. Eiropas Parlamentā šo procedūru regulē Reglamenta 6. un 7. pants Attiecīgie noteikumi ir šādi:

6. pants — Imunitātes atcelšana:

1. Īstenojot savas pilnvaras attiecībā uz privilēģijām un imunitāti, Parlamenta mērķis ir pirmām kārtām saglabāt savu demokrātiskas likumdevējas asamblejas integritāti un nodrošināt deputātu neatkarību, viņiem veicot savus pienākumus.

(...)

3. Par visiem Parlamenta priekšsēdētājam adresētajiem deputātu vai bijušo deputātu pieprasījumiem aizstāvēt deputāta imunitāti un privilēģijas paziņo plenārsēdē, un tos nodod atbildīgajai komitejai.

(...)

7. pants — Ar neaizskaramību saistītās procedūras:

1. Atbildīgā komiteja nekavējoties un iesniegšanas secībā izskata pieprasījumus atcelt vai aizstāvēt imunitāti un privilēģijas.

2. Atbildīgā komiteja iesniedz lēmuma priekšlikumu, kurā ir tikai ieteikums pieņemt vai noraidīt pieprasījumu atcelt imunitāti vai aizstāvēt imunitāti un privilēģijas.

3. Komiteja var pieprasīt, lai attiecīgā iestāde tai iesniedz visu informāciju un ziņas, ko tā uzskata par vajadzīgām, lai izlemtu par imunitātes atcelšanu vai aizstāvēšanu. Attiecīgajam deputātam dod iespēju sniegt paskaidrojumus; viņš var iesniegt tik daudz dokumentu vai cita veida rakstisku apliecinājumu, cik uzskata par vajadzīgu. Viņu var pārstāvēt cits deputāts.

4. Ja pieprasījums atcelt imunitāti attiecas uz vairākiem apsūdzības punktiem, par katru no tiem var pieņemt atsevišķu lēmumu. Izņēmuma kārtā komiteja savā ziņojumā var ierosināt, lai imunitātes atcelšana attiecas vienīgi uz kriminālvajāšanu un ka līdz galīgā sprieduma pasludināšanai pret deputātu nedrīkst piemērot apcietinājumu vai kādu citu līdzekli, kas viņam liegtu pildīt pienākumus, kurus paredz viņa pilnvaras.

(...)

6. Privilēģiju vai imunitātes aizstāvēšanas gadījumos komiteja precizē, vai šie apstākļi rada administratīva vai citāda veida šķēršļus deputāta pārvietošanās brīvībai, viņam ierodoties Parlamenta sanāksmju vietā vai to atstājot, no vienas puses, un viedokļa paušanai vai balsošanai savu pienākumu pildīšanas laikā, no otras puses, vai arī tie ir pielīdzināmi Protokola par privilēģijām un imunitāti 10. panta aspektiem, kas izriet no attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, un iesniedz atbildīgajai iestādei priekšlikumu izdarīt vajadzīgos secinājumus.

7. Komiteja var izteikt pamatotu atzinumu par attiecīgās iestādes kompetenci un par pieprasījuma pieņemamību, taču tā nekādā gadījumā neizsakās par deputāta vainīgumu vai nevainīgumu un par to, vai ir nepieciešama kriminālvajāšana par uzskatiem vai darbībām, kas deputātam piedēvēti, pat tad ne, ja pieprasījuma izskatīšana ļauj komitejai iegūt detalizētas ziņas par lietas materiāliem.

(...)

III. IEROSINĀTĀ LĒMUMA PAMATOJUMS

1. Pirmām kārtām jānorāda uz to, ka par Protokola 9. panta piemērošanu nevar būt runa, jo miesas bojājumu nodarīšanu, ko izraisījis transportlīdzekļa vadītājs, nekādi nevar pielīdzināt viedokļa paušanai vai balsošanai, īstenojot Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus.

2. Kas attiecas uz 10. pantu, saistībā ar faktu, ka pret M. Ransdorf izvirzītā apsūdzība attiecas uz nodarījumu, kas veikts Čehijas Republikā, kuras pilsonis viņš tajā brīdī bija, vienīgā piemērojamā panta daļa ir šāda: „*Eiropas Parlamenta sesiju laikā deputātiem ir: a) savā valstī — imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem.*”

3. Čehijas Republikas parlamentārās neizskaramības darbības joma ir ļoti līdzīga tai, kas kalpo Eiropas Parlamenta darbībai, balstoties uz Protokolu par privilēģijām un imunitāti. Jo īpaši saskaņā ar Likuma Nr. 141/1961 — Kriminālkodeksa 10. pantu par jurisdikcijas atņemšanu tām iestādēm, kuru kompetencē ir kriminālvajāšana, noteikts: „*Personas, kurām ir piešķirtas privilēģijas vai noteikta imunitāte, saskaņā ar valsts vai starptautiskajām tiesību normām netiek pakļautas to iestāžu jurisdikcijai, kuru kompetencē ir kriminālvajāšana atbilstīgi šim kodeksam.*” Turklāt Čehijas Konstitūcijas 27. panta 4. punktā paredzēts, ka „*nevar uzsākt kriminālvajāšanu pret parlamenta deputātu vai senatoru, ja nav saņemta tās palātas piekrišana, kuras loceklis viņš vai viņa ir. Ja attiecīgā palāta atsakās dot piekrišanu, kriminālvajāšana nav pieļaujama uz visiem laikiem.*” Citiem vārdiem sakot, saskaņā ar spēkā esošajiem Čehijas tiesību aktiem, kriminālvajāšanu pret M. Ransdorf var uzsākt tikai ar nosacījumu, ka viņa imunitāte atcelta.

4. Ievērojot iedibināto praksi, Eiropas Parlaments varētu nolemt neatcelt imunitāti vienam no tā deputātiem, ja būtu aizdomas, ka kriminālvajāšanas pamatā ir nodoms skart deputāta politisko darbību (*fumus persecutionis*). Tomēr šajā gadījumā nav skaidru pierādījumu, ka būtu tāds nolūks.

IV. SECINĀJUMI

Balstoties uz iepriekš minētajiem apsvērumiem, Juridiskā komiteja, pārbaudot argumentus „par” un „pret” deputāta imunitātes atcelšanu, ierosina, ka deputāta Miroslav Ransdorf imunitāti vajadzētu atcelt.

PIELIKUMS: Čehijas Konstitūcijas 27. panta 4. punkts

Čehijas Konstitūcijas 27. panta 4. punkts ir šāds:

„Nevar uzsākt kriminālvajāšanu pret parlamenta deputātu vai senatoru, ja nav saņemta tās palātas piekrišana, kuras loceklis viņš vai viņa ir. Ja attiecīgā palāta atsakās dot piekrišanu, kriminālvajāšana nav pieļaujama uz visiem laikiem.”

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	19.1.2009
Galīgais balsojums	+: 8 -: 0 0: 0
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Manuel Medina Ortega, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka